

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 2Tos/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3620010030
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 02. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jozef Janík
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3620010030.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jozefa Janíka a sudcov JUDr. Michala Antalu a JUDr. Mariána Dunčka v trestnej veci odsúdeného Y. F., nar. XX.XX.XXXX v T., trvale bytom F., okres T., t. č. vo výkone trestu odňatia slobody v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 21. februára 2023 prejednal sťažnosť odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Partizánske sp. zn. 2Nt/2/2020 zo dňa 03. októbra 2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. sa sťažnosť odsúdeného Y. F. z a m i e t a, pretože nie je dôvodná.

odôvodnenie:

Rozsudkom Okresného súdu Partizánske, sp. zn. 1T/37/2009 zo dňa 13.05.2009 v spojení s uznesením Krajského súdu v Trenčíne, sp. zn. 23To/74/2009 zo dňa 10.09.2009 bol odsúdený Y. F. (ďalej len „odsúdený“) uznaný vinným zo zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) Tr. zák. a § 127 ods. 1 Tr. zák. na tom skutkovom základe, že

dňa 01.11.2008 okolo 22.00 hod. v Partizánskom, na Námestí SNP na lavičke pred vchodom do klubu Infinity pod vplyvom alkoholu v úmysle zmocniť sa mobilného telefónu pášťou udrel S. R., nar. XX.XX.XXXX do ľavého líca a snažil sa mu vziať telefón, ktorý držal v ruke, mobilný telefón mu poškodený nechcel dať, následne ho pášťou udrel do čela a stále mu ťahal mobilný telefón z ruky, potom pášťou udrel poškodeného do zátylku hlavy, pričom pri ťahaní mobilného telefónu z ruky poškodeného žiadal, aby mobilný telefón z ruky pustil, na čo sa poškodený zľakol, mobilný telefón pustil z ruky a ušiel preč, obžalovaný mobilný telefón zodvihol zo zeme a tento si vzal.

Za to bol odsúdený podľa § 188 ods. 2, § 38 ods. 5, § 37 písm. m) Tr. zák. na trest odňatia slobody vo výmere 9 (deväť) rokov a 6 (šesť) mesiacov, na výkon ktorého bol podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zák. zaradený do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Okresný súd Partizánske (ďalej len „okresný súd“) uznesením sp. zn. 2Nt/2/2020 zo dňa 03.10.2022 podľa § 399 ods. 2 Tr. por. návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1T/37/2009, zamietol.

Proti tomuto uzneseniu podal v zákonnej lehote sťažnosť odsúdený, ktorú odôvodnil prostredníctvom obhajcu. Napriek tomu, že porozumel poučeniam, nedá mu, aby sa opakovane nepokúšal docieľiť povolenie obnovy konania prostriedkami, ktoré má, vrátane dôkazov, ktoré už predtým boli vykonané a vyhodnotené. Ak je možnosť docieľiť zmenu pôvodného rozhodnutia tak, že bude povolená obnova konania, chce túto možnosť využiť. Domáhal sa toho, aby bolo jeho návrhu vyhovené v súlade so všetkými jeho názormi.

Krajský súd v Trenčíne, ako nadriadený súd na podklade sťažnosti odsúdeného, ktorá mu spolu so spisom bola predložená 20. januára 2023, preskúmal dňa 21. februára 2023 na

neverejnem zasadnutí podľa § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie predchádzajúce tomuto výroku a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Podľa § 394 ods. 1 Tr. por., obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Z ustanovenia § 394 ods. 1 Tr. por. vyplýva, že obnovu konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom, možno povoliť len vtedy, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu.

V konaní o povolení obnovy konania nie je však možné preskúmavať vecnú správnosť rozsudku vydaného v základnom konaní. Toto konanie sa v zmysle citovaného zákonného ustanovenia obmedzuje predovšetkým na riešenie otázky, či návrh na povolenie obnovy konania obsahuje skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú pre súd nové, skôr neznáme. Až po kladnej odpovedi na túto otázku treba skúmať, či ide o také nové skutočnosti alebo dôkazy, ktoré by mohli same osebe alebo v spojení so skutočnosťami alebo dôkazmi súdu skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie, v danom prípade o vine, ale i treste.

Za „nové skutočnosti skôr neznáme“ v zmysle § 394 ods. 1 až 3 Tr. por. treba považovať také (vecné) skutočnosti, ktoré neboli predmetom dokazovania alebo zisťovania pred rozhodnutím, ktorého sa návrh na obnovu konania týka. Ide teda o objektívne existujúci jav, ktorý ako skutočnosť nebola príslušnému orgánu známa a nebola obsahom spisu. Nebola teda dôkazom, ale môže mať vplyv na zistenie skutkového stavu, resp. vecnej skutočnosti. Za nové skutočnosti alebo dôkazy v zmysle citovaného ustanovenia nemožno však považovať skutočnosti alebo dôkazy, ktoré sú zistiteľné z obsahu spisov a to aj vtedy, keď sa súd s nimi v rozhodnutí nevyšporiadal alebo ich dokonca prehliadol. Taktiež omyl súdu pri hodnotení vykonaných dôkazov, prípadne ich nesprávne hodnotenie, nie je dôvodom na povolenie obnovy konania.

Okresný súd správne zistil, že v danom prípade nie sú splnené zákonné podmienky pre povolenie obnovy konania, pretože v konaní o obnove nevyšli najavo také nové dôkazy a skutočnosti, ktoré by v zmysle § 394 ods. 1 Tr. por. mohli viesť k zmene pôvodného právoplatného odsudzujúceho rozsudku. Okresný súd v napadnutom uznesení vecne správne a presvedčivo v podrobnostiach uviedol dôvody, pre ktoré nepovažoval podaný návrh za opodstatnený a dôvodne ho neakceptoval, s čím sa nadriadený krajský súd v celom rozsahu stotožnil bez výhrad a v podrobnostiach preto odkazuje na kvalifikované odôvodnenie napadnutého uznesenia okresného súdu.

V tomto smere krajský súd v zhode s okresným súdom zistil, že zo strany odsúdeného ide už o ôsmy návrh na povolenie obnovy konania s tým, že predchádzajúce konania boli vedené na okresnom súde pod sp. zn. 2Nt/37/2012, sp. zn. 2Nt/16/2013, sp. zn. 2Nt/34/2013, sp. zn. 1Nt/14/2014, sp. zn. 2Nt/14/2015, sp. zn. 2Nt/7/2016 a sp. zn. 2Nt/9/2017.

Odsúdeným navrhovaný výsluch svedkov Y. M., Y. M.- I. a N. F. je nedôvodný, pričom ako správne uviedol okresný súd právna kvalifikácia skutku ako zločinu lúpeže vyplynula z popisu skutku svedkami v pôvodnom konaní a samotný výsluch svedka N. F., ktorý nie je svedkom očitým, nie je reálne spôsobilý narušiť reťaz dôkazov svedčiacich o vine odsúdeného.

Vykonanie ďalšieho neúčelného dokazovania, týkajúceho sa výsluchu osôb, ktoré navrhuje odsúdený, preto nie je ani podľa krajského súdu objektívne spôsobilé relevantne preukázať iný priebeh skutkového

deja, ani inú právnu kvalifikáciu skutku, ktoré sa správne premietli do skutkovej a právnej vety výroku o vine rozsudku, ktorým bol odsúdený uznaný za vinného. Je to odôvodnené aj tým, že Y. M. (vtedy mladistvý, resp. dieťa) bol už v procesnom postavení svedka v trestnej veci vedenej na Okresnom súde Partizánske pod sp. zn. 1T/37/2009 riadne vypočutý v prípravnom konaní i na hlavnom pojednávaní pred týmto okresným súdom ako súdom prvého stupňa.

Doplnenie dokazovania mal odsúdený v prvom rade uplatniť v pôvodnom trestnom konaní, predovšetkým pred súdom prvého stupňa (čo neurobil), resp. odvolacím súdom. Ak bol Y. M., ako svedok riadne vypočutý už v pôvodnom konaní, vo vzťahu ku ktorému odsúdený žiada obnovu konania a v kontexte iných súdom vykonaných dôkazov bola nepochybne preukázaná vina odsúdeného a správne ustálená aj právna kvalifikácia skutku (ako zločinu lúpeže podľa § 188 ods. 1, ods. 2 písm. d) Tr. zák. v spojení s § 139 ods. 1 písm. a) a § 127 ods. 1 Tr. zák.), podanie návrhu na obnovu konania len s prihliadnutím na údajného svedka N. F. a tiež vzhľadom na časové hľadisko (skutok sa stal dňa 01.11.2008), nespĺňa zákonné kritériá použitia tohto mimoriadneho opravného prostriedku.

Krajský súd preto zistil, že odsúdený v návrhu na povolenie obnovy konania a následne ani v sťažnosti neuviedol žiadne nové skutočnosti, prípadne dôkazy, ktoré by v pôvodnom konaní boli neznáme a boli by súčasne spôsobilé spolu s ostatnými vykonanými dôkazmi odôvodniť iné rozhodnutie o vine a treste odsúdeného, tak ako to vyžaduje ustanovenie § 394 ods. 1 Tr. por.

Z týchto dôvodov krajský súd sťažnosť odsúdeného nepovažoval za dôvodnú a túto potom podľa § 193 ods. 1 písm. c) Tr. por. ako nedôvodnú zamietol.

Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (3:0).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.